

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsaki dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjski
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 20.

V Ljubljani v soboto 22. marcija 1884.

Tečaj I.

O dolenski železnici.

V.

S svojo večerajšjo opazko sicer nikakor nismo nameravali, protiviti se v principu železnični zvezi med Novim Mestom in Vidmom. Vsaka železnica, katera ni izpeljana po samotnih pustinah, pospešuje gospodarstveni razvoj, in tudi omenjena črta bi gotovo donala nekoliko koristi. Ali vendar, ako dobro pomislimo vse vprašanje, ne bomo mogli prezirati, da se temu projektu upirajo najveljavnejši nasprotni razlogi. In te moramo razjasniti, predno da pridemo k sklepu našega opazovanja.

Gotovo je, da se na Dunaji nikomur niti ne sanja, na državne troške graditi to progo. Od vseh nagibov, kateri napotijo razumnega državnika, da državne sile uporablja k takemu zidanju, ne govori niti eden za to črto. Strategične važnosti nima nobene, svetovnemu prometu ne koristi, njen pomen je po vsem lokalni, in ker ne moremo govoriti o rentabiliteti te železnice tudi ne gledé bodočnosti, ker ona ugaja le primerno majhni pokrajini, sigurno ne bode nobeden trgovinski minister predlagal, nobena zbornica potrdila tako neproduktivnih izdatkov. K večjemu, da se dovoli državna podpora kot donesek za zgradbo kake parne tramway — a s to miloščino bode Dolenska odpravljena za vselej in po vodi bodo splavale vse nade na boljšo prihodnost.

Sicer pa se moti vsak, kateri misli, da bo proga Videm-Novo-Mesto stala pravo bagatelo. Istina je, da je ta črta mnogo krajša od one, ki iz Ljubljane drži na Novo Mesto, a treba prekoračiti dveh rek in ničesar se železnični podjetniki tako ne bojé kot mostov. Železni most čez široko strugo Save pri Krškem požrl bi tako ogromno svoto, da bi se le s tem denarjem dal zidati lep kos železnice. In če bi „Nar.“ dopisnika vzeli za inženerja, naredil bi nam vsaj še dva mosta čez Krko, jednega pri Kostanjevici, drugega pri Sv. Marjeti. Mi mu tega niti zameriti ne moremo, kajti če bi se hotel držati pobočja na levem bregu, ne bi ustregel prebivalcem na južnem

obrežji in vrh tega bi železnica zašla v vino-
grade in ekspropriacija dotičnih posestnikov
veljala bi zopet neprimerne svote. Po krakov-
skem gozdu pa izpeljati železnico, po moča-
rinah, katere vsako leto prepluje Krka, to
bi bilo tako gorostoso podjetje, da se ga
menda celo ustraši pogumen dopisnik sam.

Toda, čemu bo ta železnica? Večina kr-
škega okrajnega glavarstva itak nima daleč
do postaje in le mejaši novomeškega okraja
bodo rabili novo železnico. Novomeščanom
baje tudi ne bo mnogo koristila; sila nas uči
praktično računati, in vsak Novomeščan bode
tako sprevidel, da s pošto hitreje in ceneje
pride v Ljubljano nego s železnico po silnem
ovinku čez Krško in Zidani most. Isto velja
za tovore. Mokronoški sodni okraj ima uže
sedaj mnogo zložnejšo zvezo s Sevnico, žužem-
perški in trebanjski pa, da čisto molčimo o za-
tiškem, kočevskem in ribniškem, sigurno ne
bodeta izvažala svojih pridelkov v Ljubljano,
kjer je vendar glavno tržišče tudi za Dolenjce,
čez Novo Mesto, kar bi bila pač največja be-
darija.

Naglašati pa moramo konečno, da smo se
vedno in po pravici sklicevali na bogata le-
žišča premoga in železovca, katera hranijo do-
lenska gorovja. Po pravici, pravimo, kajti od
premoga in železa zavisa je vsa velika obrt-
nija in nič ne upliva v takti mori na želez-
niške prihodke nego te dve tvarini. In sedaj
se nam priporoča, da bi se potezali za želez-
nico, ki se niti od daleč ne dotika nahajališč
rudnih skladov! Ali je v istini kedo tako nai-
ven, misliti, da se bode s takim postopanjem
ustanovila dolenska obrtnija, katere dosihmal
še tako živo pogrešamo?

Toda še en važen vzrok se mora navesti
proti temu, da se gradi krška proga preje
nego je Dolenska zvezana z Ljubljano. To je
ozir na ljubljansko mesto in na neprecenljivi
pomen njegov za gospodarstveni in kulturni
napredek vse dežele. Mi tega sigurno ne go-
vorimo iz omejenega stališča ljubljanskega
lokalnega patriotizma, ali kamorkoli se ozi-
ramo po širokem svetu, povsod vidimo, da je
glavno mesto uprav ognjišče, kjer se zdru-
žujejo vsi žarki, da z blagodejnim plamenom

ogrevajo tudi najbolj oddaljene pokrajine. To
velja o gospodarskem življenji nič menj nego
o politično-narodnem. Vemo sicer, da se tudi
v tem oziru nahajajo škodljivi ekstremi, in uže
pred 100 leti je obsojal Mirabeau z ostrimi
besedami hypertrophijo velikih stolnic nasproti
revščini in propadu družih mest po deželi. Ali
kar velja o Londonu in Parizu, to se pač ne
dá očitati skromni naši Ljubljani. Tedaj mora
se tudi pri nas dejansko uresničiti načelo, da
se v Ljubljani osredotočijo vse železnice, ka-
tere se gradijo po deželi. In baš temu načelu
nasprotuje nesrečna misel, dolensko želez-
nico potegniti iz Novega Mesta na Videm. S
tem bi se vsaj tisti del Dolenske, ki je na-
vezan na to progo, odtujil glavnemu mestu,
pretrgane bi bile naravne zveze z najime-
nitnejšim tržiščem, in v dōbi, v kateri se
združujejo narodi, bi se pri nas pričelo naj-
bolj škodljivo raztvarjanje.

Naravno tedaj, da je domovinska dolž-
nost naših poslancev, potezati se za to, da se
z državno pomočjo gradi najprej železnica iz
Ljubljane preko Novega Mesta do hrvatske
meje. Ako smo to enkrat srečno dosegli, po-
tem se bomo lahko še ozirali na stranske
proge. Morda se kedaj odloči isti konsorcij,
ki je zidal železnico z Dunaja v Aspang, da
nadaljuje to progo skozi vzhodno Štajarsko
ter skuša prekoračiti Savo in čez kočevska
brda se bližati pristaniščem Jadranskega morja;
ako se to uresniči, potem bodo sigurno naši
poslanci krepko podpirali uže to podjetje, ki
bo imelo čisto drugačen pomen nego zakotna
železnica iz Vidma v Rudolfovo.

Iz državnega zbora.

V državnem zboru se nadaljuje specialna
debata o proračunu in v razgovor pride 15. od-
stavek „Srednje šole“. Najprej govori znani
Foregger in zabavlja štajarskim Slovencem,
kakor smo uže z davna vajeni od tega go-
spoda. Potem se oglasi naučni minister gospod
baron Conrad. V njegovem govoru je za
naše razmere posebno važno, da minister sam
priznava potrebo, srednje šole tako urediti,
da se v deželah z mešanim prebivalstvom

Listek.

Nov slovensk list

pod imenom „Hribovec“ sem se namenil izdaj . .
Aha! uže vidim da Vam sapa zapira in da
Vam lice bleđi, bodem pa bolj skrajema in
polagoma skušal Vam naznaniti to neveselo
prikazen ali bolje, to veselo neprikazen. Sicer
pa moj „Hribovec“ Vam, gospod urednik,
ne bode delal konkurence, vsaj ne bode niti
oficijozen niti zmerno konservativen, ampak
strogo radikalen in ponuja se Vam lepa pri-
ložnost, da si pridobite česti in hvaležnosti s
krepkimi članki, v katerih bode te pobijali moje,
t. j. „Hribovčeve“, nazore po junaški nemški
prislavici: *Mehr Feind, mehr Ehr*.

In zakaj bi jaz ne smel izdajati novega
slovenskega dnevnika?! Eden manj ali več
pri mizi se nič ne pozna, in kjer imajo trije
dnevnikarji dosti prostora, si ga bode preskrbel

tudi moj „Hribovec“, vsaj ga ne bodem pustil
kar tako med svet brez orožja. O ne! Iz Trsta
se nam ponuja nov list „Jurij“, ki bode baje
izhajal z revolverjem, zakaj ne bi dal jaz
svojemu „Hribovcu“ v roke — cepca?! O
cepce, gospod urednik, ima dandanes veliko
veljavo, posebno pri nas! Kar je Fenijcem
dynamit in petarda irredentistom, to je za nas
cepce. Noben slovenski literat naj bi ne bil
brez njega! Le pomislite, kako lepo se sliši
„Hribovec s cepcem“! In za motto mu bodem
dal one krasne in slovenskim abecednim vojša-
kom toli priljubljene besede: *Hoc scio pro
certo* . . .

In „glavo“ mu bodem dal narisati pri-
merno lepo, kakor nekedaj g. Stritar dunaj-
skemu „Zvonu“. Le škoda, da je šel Gustav
Doré uže rakom zvižgat!

Ad vocem: „rakom zvižgat“, bi omenil
da je to zdaj nekak anahronizem. Vsaj rake
nam je žalibože kuga pobrala in bog zna,
kedaj jih bodo zopet naši Krakovčani zaredili.
— O Erjavec, Erjavec, kje so tisti raki, katere

si nam tako klasično popisaval! kdo se ne
spomni ónega izreka: *Fuimus Troes* . . .? Moj
„Hribovec“ bode pisal krasno slovensčino, ki
ne bode čisto nič dišala po protestantovskih
naših pisateljih in zatorej se nadejam, da ga
bodo tudi naši duhovni gospodje prav pridno
abonirali.

Kje pa imaš sotrudnike, dopisnike, list-
karje . . .? vprašate me Vi z resnim obrazom.
To je meni mala skrb. Na Dunaji imam dosti
znanja in kmalu naprosim kakega jurista z
„šestnajstega ali osemnajstega semestra.“ Se-
veda radikalen mora biti, no pa vsaj ti juristje
so vsi radikalni. Poznam jih še z onih burnih
časov, ko se je vršila v „Sloveniji“ huda de-
bata o važnem predlogu: ali si „Sl.“ napravi
o m a r o ali ne? Tu se je oglašil kolovodja
teh juristov in sklicevaje se na slavno minolost
„Sl.“ sklicevaje se na stare njene tradicije
je dokazal živo potrebo omare, in s proroškim
pogledom v bodočnost končal je svoj govor
med burnim odobravanjem: „Gospoda moja!
(naglas na prvem zlogu) kdor ljubi milo našo

drugi deželni jezik vpelje kot obligaten učen predmet. Soditi po ministrovih besedah, smemo morda pričakovati vladno predlogo o tem imenitnem vprašanju. Na dalje je minister z nova naglašal, da smatra učna uprava za svojo dolžnost, podpirati prizadevanje v povzdigo domačega jezika; ponavlja potem svojo obljubo gledé slovenskih srednjih šol. Ako se posreči poskušnja s slovenskimi razredi na Kranjskem, se bode vlada tudi ozirati mogla na resolucijo o slovenskih stolicah na graškem vseučilišču.

Govorila sta potem še Heilsberg in dr. Vošnjak; poslednji je ostro polemizoval proti Fostgerju. Včeraj (21. marcija) je najprej Lustkandl z neprostovoljno komiko razveseljeval zbornico, potem so se oglasili resnejši govorniki, med njimi tudi slovenski poslanec Bož. Raič, ki je pri tej priliki imel svoj „deviški“ govor. O tem prihodnjč.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Občine, ki leže v dolini Soče, poslale so dunajski zbornici prošnjo, da bi se zidala predelska železnica.

Gospodsk zbornica bode prihodnje dni zopet zborovala. Na dnevnem redu so najprej razni načrti za zidanje železnic in za sprejem nekaterih prog v državno oskrbnitvo in last.

Listi mnogo pišejo o zadnjem govoru patra Greuterja, ki je s svojimi dovtipnimi besedami in s svojimi trditvami znal si pridobiti poslušalcev v zbornici in bralcev zunaj nje. Dasi-ravno se ne ujemamo z njim gledé nevarnosti prosté véde, moramo vendar pritrđiti, da je o dunajski univerzi in njeni bojazni pred češko abc-šolo na Dunaji rekel zelo pametne besede. Znane patetične tirade prof. Suessa niso mogle potlačiti vtisa, ki ga je zbudil govor tirolskega poslanca — dokaz, da je pravo zadel!

Na Češkem imajo v Dječinu delavski „strike“. Čez 6000 delavcev raznih predilnic tega okraja je popustilo delo in terja od fabrikantov 20procentno povikšanje plače in 10urni čas za dnevno delo. Do sedaj še ni bilo nič nemirov, vendar so vojaki došli v dotične kraje, da jih varujejo pred izgredi. Delavci dobivajo denar iz neznané blagajnice, da se preživé med praznovanjem.

Tuje dežele.

Iz Petrograda pride vest, da se bodo vršile razne osebne spremembe pri najvišji upravi. Vojni minister Vanovski bode baje odstopil in naredil prostor generalu Gurku. Vendar stvar še ni odločena in vsa govorica ima podlago samo v kombinaciji.

V Berlinu se vrše debate o podaljšanju zakonov zoper socialiste. Zanimiva je bila izjava ministra Puttkamerja, ki je naglašal, da je konečni cilj socialističnega gibanja revolucija. To hoče vlada zabraniti in od tod izvira njena socialna politika. Bismarck tudi odločno zahteva dveletno podaljšanje ônih

„Slovenijo,“ kdor ljubi lepo našo domovino in svoj materin jezik, pritrđil bode mojemu predlogu. *Ceterum censeo, omaram esse emendam!* In pod globokim vtisom tega prepričevalnega govora bil je predlog sprejet, in „Sl.“ si je omislila omaro za knjige in jo še ima, če je ni prodala.

Vidite, gospod urednik, take može si upam pridobiti.

Pa tudi sicer se ne bojim, da bi mi manjkalo gradiva. Le pomislite! Tri dnevnik, tri tucate tednikov in pol-tednikov imamo, in koliko mesečnikov in pol-mesečnikov, je-li mogoče, da se ti listi med soboj ne bodo nič sprijeli?! In ker mora pri nas vsaka pravda končana biti s cepcem, imel bode moj „Hribovec s cepcem“ vedno gradiva na izbiranje. Tudi Vas, gospod urednik, povabim, da, kadar se zopet sprimate s kako „senco,“ zatecite se le k „Hribovcu,“ za Vas bode imel svoja predala vedno odprta z hvaležnosti, da ste mu za danes dali malo prostorčka.

Na svidenje torej!

Hribovec.

zakonov; vlada ne more nikakor dati iz rok sredstev, s katerimi se zabranjujejo zločini. — Konečno se je debata prestavila na današnji dan.

Iz Rima zvé „Berliner Tagblatt“, da je Pruska predlagala pri Vatikanu, naj se imenujeta dva koadjutorja za nadškofiji v Gnezdnem in Kölnu; zoper vrnitev Ledochowskega in Melchersa pa je baje pruska vlada odločno protestovala. Njih ne misli nikakor pomilostiti.

Rimski časniki poročajo, da je Mancini poslal na vlasti noto, v kateri zanikava, da bi laška vlada bila odgovorna za to, ker papež ni hotel sprejeti bavarskega princa s soprogo. Vatikanski „Osservatore Romano“ pa piše, kako hudo je bilo sv. Očetu, ker ni mogel sprejeti odličnih gostov; a krivi so oni, ki so ga spravili v tak položaj.

V Rimu je razširjena najbolj ta misel, da bode kralj naročil Depretisu sestavo ministertva. Ako pa bi Depretis ne hotel prevzeti tega posla, hoče kralj Mancinija poklicati.

V angleški zbornici je čital Hartington brzojav Grahamov, kateri poroča, da Arabci niso ne vzeli ne dali pardona v zadnji bitki. Angleži so morali ranjene ubiti, če so hoteli sebe varovati. Na borzi so raznašali vest, da je Gordon paša vjet in obglavljen — vendar stvar ni verjetna, ker se od nobene druge strani ne potrjuje.

Poslanec Roquet je predlagal v francoski zbornici, naj se vpelje vojaška taksa, jednako kot pri nas v Avstriji. S tem bi se dobilo na leto 27 milijonov. Gledé operacij v Tonkingu se odločno govori, da bode sedaj vojna prenehala.

Iz Madrida se brzojavi, da se je vojaška zarota po polnem ponesrečila udeležnikom. Glavarje so pripravili in sedaj vlada mir po vsi deželi.

Državno sodišče v Kristijaniji je sedaj uže obsodilo družega ministra, državnega svetnika Vogta, kakor poprej Selmerja. Vogt mora plačati nekaj globe in se kot minister odstavi.

Dopisi.

Trst, 20. marcija. [Izv. dop.] Mnogo se toži o propadu našega mesta in o kupčiji, ki hira od leta do leta v Trstu. Res je treba mnogo delovati, da se bode Trst povzdignil na ono mesto, ki bi ga lahko zavezmal vsled svoje pomorske lege. Pri tem pa bi morali naši veliki trgovci sami nekoliko drugače postopati; treba bi bilo manj politizirati in koketirati z Laško, več pa pečati se s trgovinsko stroko. O našem največjem pomorskem društvu je dobro znano, kak veter veje pri njegovih akcijonarjih, kako nastavljajo v službe le elemente, ki pač niso navdušeni za avstrijsko idejo, kako podpirajo vsa tista društva, ki škilijo v neko sosedno monarhijo... Snuje se baje novo pomorsko društvo z imenom „Austria“, ki hoče s svojimi parobrodi vzdrževati zveze z vsem svetom. Potem bode nastala Lloydovu velika konkurenca, naši trgovini pa zamore le koristiti; zato novo društvo težko pričakujemo in z veseljem ga bodedo pozdravljali!

Da je počila v ponedeljek zvečer zopet petarda pred namestništvom, to ste svojim bralcem uže poročali. K sreči ni naredil zlobni čin nobene škode — jedino ôni stranki bo škodoval, ki kultivira ta „sport“.

V društvenem življenji je napačila pri nas uže letna sezôna. Pekovsko društvo „Jadranska Zarija“ priredi 23. t. m. koncert. „Delavsko podporno društvo“ je imelo v nedeljo občni zbor, pri katerem je bilo oddanih za volitve čez 700 glasov — lep dokaz, kako se naši delavci zavedajo in brigajo za častni zastop svojega društva. Ta politična zrelost je tem veselejša, ker je občno pogrešamo pri laških delavcih. Pevski zbor tega društva je priredil 19. t. m. izlet v Ricmanje, katerega se je vdeležilo nad 100 oseb. Lepo petje je res kapital vsacemu društvu!

Tržaška čitalnica je vzela v najem „Monte verde“ z dvoranami in vrtom. Čitalničin odbor si je pridobil veliko zaslugo s tem, in slovanski živelj se bode lahko večkrat in v dostojnejših prostorih kazal občinstvu našega mesta.

Kitajski gost je ogledal te dni vse naše važnejše tovarne in čudil se je menda, da je Trst še tako daleč za družimi pristanišči in da ima tako malo zveze z njegovo domovino. Posebno je dopadla tujemu diplomatu naša ladjetesalnica — morda si bode sedaj Kitajsko naročalo svoje barke pri nas, ne pa v Nemčiji, kakor doslej.

Tu imamo prave pomladanske dneve, vse zeleni in kljuje, raste in cvete. Da bi pač pomlad narave bila tudi pomlad slovenskemu elementu v Trstu!

Razne vesti.

— (Važna novica) se javi iz Budimpešte. Naši čitatelji se gotovo še spominjajo groznega roparskega umora na Dunaji, kateremu so bile žrtve bankir Eisert in njegova dva sinova. Redarstvo je prijelo dva sumnjiva, ali oba do sedaj odločno tajita in čudno je vsakako, da se pri niju ni našlo niti sledu ropanega denarja. Sedaj pa je dokazano, da sta dva neznanca v menjalnici peštanske eskomptne banke deponirala, oziroma prodala več delnic in drugih vrednostnih papirjev, ki so bili pri tej priliki (po sili) uplenjeni. Povedala sta lopeža izmišljena imena Conrad Wilkens in Salomon Blau. Policija je takoj tudi tu slutila anarhistični zločin in ni se varala; blagajnik eskomptne banke je po fotografiji spoznal anarhista Antona Kammererja kot enega teh neznancev; družega še iščejo, ali skoro gotovo ga bo izdala pisava njegovega podpisa. Videti je, da bo imel rabelj na Dunaji letos obilno opravka. Radovedni smo tudi, kaj porekó naši liberalni deklamatorji k novemu grozovitemu pojavu anarhističnega gibanja?

— (Roparji v Bosni.) Pred kratkim so se v banjalški okolici zopet oroženi roparji prikazali. Oblasti so storile, kar je le mogoče, da dobé druhal v svojo pest. Pretečeno sredo so našli v vasi Duboviku umorjenega kupca iz Dalmacije, a morilec je po polnem neznan. Roparja Gavro Čiča so pred nekaterimi dnevi gnali iz Banjaluke; poskusil je vbežati — a dobro pomerjen strel jednega izmed žandarjev ga je podrl na tla in pognal na oni svet, kjer mu ne bode treba več bežati!

— (Boj med banditi in vojaki.) V Smyrni so pomilostili roparskega četovodjo Yuruk Osmana s šestimi tovariši pod tem pogojem, da bi v službi žandarmerijskih druge roparje in lopove zasledovali in preganjali. V ta namen so jim dali mimo prostosti tudi pušk in streliva, koje so ti na ta način zlorabili, da so mirnim prebivalcem pretili in denar iz njih izvabili. Župan dotične občine poroči stvar glavarju in dobi ukaz, z Osmanom in njegovimi prijatelji priti v Smyrno, na kar se res tja poda z Osmanom in 14 somišljeniki. Zbrani četi reče orožje odložiti v bližnji gostilnici, sam se pa poda z njimi v šotor poglavarjev. Ta jih v daljšem govoru posvari in na to povabi na nalašč za-nje pripravljene zajuterk. Odpre vrata na dvorišče, kjer je stalo 80 oroženih vojakov, kojih poglavar zaukaže roparjem, naj se udadó. Osman zavpije, potegne orožje in zadene mesto poglavarja le nekega vojaka. Vsled tega nastane na dvorišči boj, v katerem je pal Osman s 4 tovariši in dva vojaka. Vsi drugi roparji zbežé v glavarjevo sobo s krikom, da se udadó. Zvezali so jih in odvedli v zapor.

— (Osman Digma), o katerem je sedaj toliko govorice, je bil prej agent in kupčevalec s suznji v Suakimu. Pred šestimi leti pa mu je vzela angleška ladija dve barki, na katerih je imel polno „človeškega blaga“, namenjenega v Arabijo. Od tedaj se je jelo možu slabo goditi in zalezal je v dolgove. Osman Digma ni plemenitega rodu, kar mnogo velja pri Arabcih, in vendar mu je Mahdi izročil vodstvo vstaje v vzhodnih krajih; to kaže, da se mu Osman Digma zdi najbolj upliven in sposoben mož, ki pozna iz prejšnjih let, ko je še s suznji kupčeval, vse sudanske razmere. Osman Digma ni neveden fanatik in pač tudi ne verjame

onim pravljicam o verskem poklicu svojega gospoda, čeravno jih krepko razširja med svojimi vojniki, s tem jih spodbuja le k večji hrabrosti in predrznosti.

Domače stvari.

— („Kmetovalca“) je izišla sredi meseca druga številka. List je moralo opravištvu zopet poslati na predstojnike podružnic s prošnjo, da brž ko mogoče poročajo odboru kmetijske družbe želje družabnikov gledé „Kmetovalca“ — kajti do sedaj je došlo še jako malo poročil. — List ima dokaj mnogovrstnega gradiva in zato je želeti, da se obilno razširi med zavednimi našimi gospodarji.

— (Pogrebna bratovščina sv. Jožefa) izvolila je v zadnjem obnem zboru trgovca in hišnega posestnika g. Karola Polaka svojim načelnikom.

— (Razstava v Kremsu.) Od dné 2. do 18. avgusta 1884 bo v Kremsu na Niže-Avstrijskem obrtna in industrijska razstava. Oglasila se sprejemajo do 15. junija l. l. Obrazci za oglasila se dobé tudi pri trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, katera radovoljno daje natančna razjasnila o tej razstavi.

— (Profesor Macunovo rodbino) zadela je zopet zguba jednega člana. Umril je v 17. dan t. m. oficijal v ministerstvu za notranje zadeve, g. Šandor Macun po dolgotrajni bolezni. V teku poldružega leta umrli so rodbini oče, Ivan Macun, jedna hči in dva sinova.

— (Posojilnica v Sevnici) je razposlala svoj računski sklep za prvo upravno leto 1883. Iz njega posnamemo, da so znašali dohodki mladega zavoda 16 796,36 gold., troški pa 16 796,36, med katere je všteto gotovine 1553,45 gold. — Zadruga deluje še le od 17. nov. l. 1882. naprej in ima tako velik promet, čeravno je svoje delovanje le na sodnijski okraj sevniki raztezala. V teku leta je oddala 97 posojil v znesku 13 730,50 goldinarjev. Zaoostalih obresti je samo 1,76 gold., kar priča, da se le zanesljivim strankam izposojuje. S tožbo ni bilo treba nobenega posojila iztirjati. Rezervni fond znaša sedaj 153,89 gold. Mi želimo mladi zadrugi najboljšega uspeha!

— (Tat v restavraciji.) Danes po noči je nakradel v restavraciji južne železnice nepoznan lopov denarja in smodk. Tat se je moral na kak način skriti v sobanah, ko so jih zaprli in potem je mirno jemal. Škoda je kacijh 70—80 gld. Všel je skozi malo okno nad vrati.

— (Hudobnost.) Pokrali so minole dni neznani tatovi skoro pri vseh mestnih vodnjakih ljubljanskih z verizicami priklenjene posodice za vodo. — Gršk filozof, ki je nekđaj hodil po svetu, nosil je seboj i posodo, da je ž njo zajemal vodo. Videvši pa pastirja, da je z golim priščem zajemal vodo, vrgel je proč posodo. Možno, da je navdajala neznane tatove tudi troha klasične filozofije, kajti iz zgolj dobička da bi bili tatovi pokrali te posodice za vodo, je neverjetno, ampak nam se zdi, da le — iz hudobije!

— (Suspendiran) je za šest mesecev od svojega uradovanja notar Pavel Beseljak v Postojini.

— („Nemški šulverein.“) Ljubljanim Slovincem spisal v pouk in svarilo Desterniški. Ponatisneno iz „Slov. Gospodarja“. Cena 5 kr. Založilo „Slovensko društvo“. Tiskal I. Leon v Mariboru, 1884. — Tako se zove naslov knjižici, ki je ravnokar prišla med ljudi. Pisatelj v nji riše delovanje omenjenega društva na Spodnjem Štajerskem.

— (Ogenj v gozdu.) Blizo Kosez, ne daleč od ceste, ki drži krog Rožnika, je nastal v gozdni parceli „za glinico“ ogenj, ki je poškodoval kacijh $\frac{3}{4}$ orala. Posrečilo se je kmalo ugasiti požar, in zgorelo je samo nekaj stelje in mladih smerek. Škode je blizo 25 gld. Gosp. županu A. Gallé-tu in žandarmerijski postaji v Zgornji Šiški se ima dotični posestnik zahvaliti, da se je ogenj tako hitro udušil in da se ni zanetil v bližnje gozde.

— (Konec — žganjarja.) Iz Gorenjskega se nam poroča, da so pretekli četrtek na Spodnjem Berniku cerkljanske fare v potoku Reka 46letnega posestnika Franceta Staré-ta našli mrtvega. Ker

je bil preveč žganji vdan se splošno misli, da se je v pijanosti v potok prekučil ter tako žalostno končal, kakor uže marsikateri — žganjar.

— (Zrel tiček pred ljubljanskimi porotniki.) Predzadnji dan porotnih obravnav, 20. marcija t. l., bil je 30 let stari postopač Anton Grmek, doma iz Repenj, tožen hudodelstva ropa, tatvine in motenja vere. Grmek je jako lep človek, dela se boji kakor ognja, krade pa kakor sraka vse, kar stakne na svojem potu. Zatožen je, da je 14. oktobra 1883 na cesti med Črnovčami in Gameljni oropal čevljarja Tihelna; ta možakar ljubi že od nekđaj žgano pijačo, vrhu tega pa ima še pohabljeni nogi, da težko hodi. Grmek je revežu s silo vzel dežnik in culo z usnjem, ki je bila vredna 8 gld. 30 kr. Tako trdi tožba. A čevljar Tihel je malo verodostojen mož, kajti pijača ga mnogokrat omami, nič manj pa strah pred ženo, katera danes sama pred sodnijo prizna, da je njen mož Tihel večkrat res prava — kavka. Zatoženec neče o ropu nič vedeti. Trdi, da je dolgo nosil dežnik in culo za pijanem Tihlom, s katerim sta prej žganje pila; ko se je pa Tihel pijan zvrnil v cestni jarek, je zatoženec vrgel culo in dežnik na stran. Oboje je potem najbrže kak drug neznan človek vzel. Tihel pa pravi, da ga je zatoženi Grmek jako sumljivo tipal po životu, tako da mu je rekel: „Kaj me ošlatavaš?“ — da ga je pahnil potem v jarek in mu konečno s silo vzel culo in dežnik. Priča, kmet Dečman, ki je bil poprej dolgo v družbi Tihlovi in Grmekovi, izpoveda pa zopet vse drugače, tako da se Tihlova izpovedba malo vjema z Dečmanovo. O Grmeku pridejo še druge lepe reči na vrsto. Pri vojakih je bil že mnogokrat kaznovan zaradi tatvine in pozneje uže desetkrat. V Reki, kjer zida stavbena družba kranjska novo gledališče in rada v delo jemlje kranjske delavce, seznanil se je bil z nekaterimi kranjskimi delavci na sprehajališču in ponudil se jim, da preskrbi pri znani Kranjici vsem cenó stanovanje. Res ga je preskrbel, a ko so sli Kranjci drugi dan na delo, ostal je Grmek doma in ukradel delavcem rojakom dvoje delavske bukvice in jedne hlače. Se vé, proti prič, katera ga pa dobro pozna, pravi, da ni bil še nikdar v Reki. — V Trzinu ukradel je Grmek kmalo potem dvajset mesenih klobas iz dimnika Franca Hrleta; zatoženec obstane tatvino in pravi, da je vzel zato, ker je bil lačen.

Luciji Kurentovi iz Podkota je zmaknil ruto in otročje srajco zato, ker ga je zeblu in da je imel cunje za čevlje; v Bukovici popihal je pri Kimovcu slamorezno koso, oslo in osovnik in hitro prodal vse vkup za 20 kr. Se vé, Grmek zopet trdi, da ni vkradel, le zamenil je lastno koso s tujo, ker ste bili podobni. Glavni plen pa je hotel zatoženi Grmek napraviti v rojstni vasi, v Repnjah. Pil je nečega dné v Mengišu pri Kramarju, kar vstopi vlačugar Bajec v krčmo, da bi beračil. Takoj zatoženi Grmek sprevidi, da je Bajec pravi človek, katerega bi lahko porabil za nameravano tatvino. Grmek mu pomoli „frakelj“; jela sta vkup piti in prazniti glažek za glažekom. Med tem mu je razložil svoje namene. Pravil je Bajcu, da mu je brat v Repnjah še doto dolžan, in ker ne plača, treba bode odgnati za plačilo prešiča iz hleva; to je jako sitna stvar, in najboljše bi se izvršila po noči, ker kredita bratovega vendar noče oškodovati. Kaj bi rekli sosedje, ko bi zvedeli, da je brat uže tako na kantu, da mu celo prešiče odganjajo! Zato je treba stvar na tihem urediti. Bajec sprevidi, da ima Grmek prav in odrinila sta jo v Repnje. Ko prideta do zaznamovane hiše, pričneta vleči prešiča iz hleva — a ne pri bratu, temveč v čisto tuji hiši! Prešič pa cvili in cvili, in da bi utihnil, ga Grmek dvakrat sune z nožem ter pobije s kolom do mrtvega. Sosedje so bili kmalu na nogah; Grmek zbeži, Bajca pa so prijeli in sedaj uže sedi zaradi te tatvine; obsojen je na osem mesecev težke ječe na Žabjaku. V Pihlerjevi kleti, katero oskrbuje sedaj Janez Cerar, pa je zatoženec 18. decembra l. 1883. še Boga preklinjal, tako da ga je ljubljanska policija prijela. Kakor navadno, Grmek nič ne vé za kaj tacega in vse odločno taji. Porotniki so zatoženca osvobodili hudodelstva ropa in motenja vere, pač pa pritrdili vsem vprašanjem gledé hudodelstva tatvine; dogodek s čevljarjem Tihlom so tudi smatrali kot tatvino. Sodišče je potem ob-

sodilo Ant. Grmeka na dve leti težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. Zatoženec je smehljaje poslušal obsodbo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 21. marcija. (Wiener Zeitung.) Njegovo veličanstvo je poslalo grofu Crenneville, najvišjemu komorniku, ki se poda v pokoj, jako laskavo lastnoročno pismo in zahvalo za njegovo izvrstno, več ko 50letno službovanje. — Na njegovo mesto je imenovan grof Ferdinand Trauttmansdorf-Weinsberg.

Dunaj, 21. marcija. V današnji večerni seji poslaniške zbornice so dokončali posvetovanje o naučnem budgetu. Pri točki „ljudska šola“ je zagovarjal Raič novoslovenski jezik zoper trditev, da ga narod ne razume. Govornik dokazuje iz kronike, tiskane l. 1578 v Ljubljani, da je že tedaj ime „Slovenec“ bilo običajno, navaja delo iz 12. stoletja in liturgične slovenske knjige Cirilove in Metodove. Vlado pozivlja, da naj učiteljsko pripravnico v Mariboru tako uredi, da se bodo v nji vzgojevali slovenski učitelji. Govornik spominja, da so bile l. 1851 odpravljene tri slovenske stolice na graški univerzi in predlaga konečno resolucijo, da se upelje slovenski učni jezik na učiteljski pripravnici v Mariboru.

Generalni govornik Hackelberg pa govori zoper želje Slovencev. Ako bi se izpolnile njihove težnje gledé univerze, gledé skupnega ozemlja itd. — potem bi gravitirali proti Hrvaški ali bog vé kam. Pobija tudi očitjanje, da se germanizira.

Praga, 22. marcija. „Politik“ prinaša izjavo češkega kluba državnih poslancev, da negativni odgovor levice gledé Rusovih predlogov na znanje vzmó, vztrajajoči pri svojih nazorih a vedno pripravljeni, pobotati se z nemškimi rojaki na podlagi jednakopravnosti.

Berolin, 21. marcija. Državni zbor je odkazal vladino predlogo o postavi zoper socialiste *ad hoc* izvoljenemu odseku 21 udov. Minister Puttkamer je odločno zavračal natolcevanje posl. Sonnemanna, ki je vladu dolžil sokrivde pri napadih z dinamitom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 22. marcija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.75 ^{gld.}
„ „ „ srebrou	80.85
Zlata renta	101.65
5% avstr. renta	95.35
Delnice národne banke	845.—
Kreditne delnice	324.10
London 10 lir sterling	121.40
Srebro	—.—
20 frankovec	9.61
Cekini c. kr.	5.68
100 drž. mark	59.20

Uradni glasnik

z dné 21. marcija.

Naprava novih zemljiških knjig: Za katastersko občino Erzelj; poizvedbe do 31. marcija t. l. pri c. kr. okrajni sodniji v Vipavi; — za katastersko občino Danje; poizvedbe do 29. marcija t. l. pri c. kr. okrajni sodniji v Ribnici; — za katastralno občino Grad; poizvedbe do 28. marcija v Kranji; — za davkarsko občino Koroška Bela; poizvedbe do 23. marcija v Kranjski Gori.

Izbrisana trg. firma: Pri c. kr. dež. kot trgov. sodišči v Ljubljani 13. t. m. firma „Andr. Slabnik, spec. trgovina“ v Loki.

Licitacija: Dobava nove oprave za ljubljansko porotno poslopje, kakor: klopij, stolov, miz, foteljov, pripečnikov, med. svetilnikov, pisalnikov od litine itd., v znesku 911 gold. 60 kr.; dotične ponudbe do 31. marcija t. l. predsedništvu dež. ljub. sodnije. Vadij 92 gold.

Eks. javne dražbe: Posestvo Jan. Nussdorferjevo v Metliki, sodna cena 400 gold., dné 23. aprila, 23. maja in 21. junija ob 10. uri dopoludne v Metliki. — Posestvo Jan. Gorenjca iz Vel. Poljan, sodna cena 1300 gld., dné 23. aprila, 28. maja in 2. julija od 10. do 12. ure dopol. v Mokronogu. — Posestvo Štef. Ivca iz Malinj, sodna cena 3495 gld., dné 5. aprila, 7. maja in 7. junija od 9. do 12. ure dopol. v Metliki. — Posestvo Jan. Bukovca iz Brezovega Rebra, sodna cena 1135 gld., dné 23. aprila, 25. maja in 21. junija v Metliki. — Posestvo mlđ. Marke Čampe iz Žigmaric, sodna cena 650 gld., dné 28. aprila, 28. maja in 28. junija od 11. do 12. ure dopol. v Ribnici. — Posestvo Marije Slobodnikove v Radovici, sodna cena 300 gld., dné 5. aprila, 7. maja in 7. junija od 9. do 12. ure dopol.

v Metliki. — Kmetija Jos. Kobeta iz Riglja, sodna cena 2315 gld., dné 17. aprila. 15. maja in 24. junija od 10. do 12. ure v Novem Mestu. — Zemljišče Stef. Kraševca iz Uševka, sodna cena 160 gld., dné 16. aprila, 16. maja in 20. junija ob 9. uri v Ložu. — Posestvo Reze Botieu iz Stopa, sodna cena 3486 gld., dné 16. aprila, 17. maja in 20. junija od 10. do 12. ure dopol. v Kamniku.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
21. marcija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	731.37 729.14 729.07	+5.4 +14.0 +8.0	vsh. sl. zp. sr. zp. sl.	p. js. obl. dež.	6.50 dež.

Albin K. Ahčič

trgovina s železnino in stavbinsko ključničarstvo
(11) 6-4 Ljubljana

Gledališke ulice št. 8

prporoča svojo dobro izbrano zalogo štedilnih ognjišč, pečij in namiznih ognjišč, vseh stavbinskih okovanj, raznovrstnih železnih šibik, jezičastega in čveterovatega železa, dalje prporoča tudi priznane kot najboljše in s bronasto svinjino povodom ljubljanske izlozbe odlikovane pljuge ter razno poljedelsko orodje.

Podpisani usoja si prporočati

zalogo bruseljskih klobukov

in drugih stvarij p. n. občinstvu;

vsakovrstne klobuke

za gospode

posebno pa: **suknene klobuke** (Lodenhüte) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjave, svetlo- ali temnosive, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 gld. 20 kr.; **trde klobuke**, najnovejši izdelek, rjave ali črne, dobro blago, po 1 gld. 80 kr., najboljše po 2 gld. 20 kr.; **svilnate cilindre**, najfinejša roba in najlepši izdelek, po 4 gld. 50 kr.; **klobuke za dečke** po 1 gld. do 1 gld. 50 kr.; dalje

srajce za gospode,
spodnje hlače, vratnike, kravate

itd. itd. (4) 6
Naročbe z dežele izvršujejo se točno in vestno poštanim povzetjem.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Soklič

v Ljubljani, Gledališke ulice šte. 6.

Velikansko korénsko seme

(jeden korén 8 do 10 d. težak)

najboljša lucernška in štajarska detelja, vsakovrstna sladna in krmilna repa, razna najboljše semena za travnike in pripoznano najboljša carska travna mešanina (najbolje in žlahneje vrste trav in detelj), za vsako zemljo prav godna itd., sigurno dobra in sposobna za izcimanje, se po ceni dobiva pri

R. Paulin-u, (23) 2

Pred škofijo 1 — Špitalske ulice 2.

Tudi japonska obrovská ajda, direktno odjemanje, dobiva se letos dobra in cenó.

Zaveza „Edinost.“

Tujci.

Dné 20. marcija.

Pri Maliči: Steinharter, trgovec iz Monakova. — Gralher, trgovec z Dunaja. — Kokoschka, trgovec iz Gmunda. — Quas, restavratér iz Trsta. — Petsche, trg. soproga s hčerko iz Loža.

Pri Slonu: Rossi in Stecher, trgovca iz Trsta. — Müller, trgovec iz Einsiedla. — Lengyel, trgovec iz Kaniže. — Sass iz Zajče Vasí. — Brunner, komí iz Ptuja. — Peruzi z Vač.

Pri Južnem kolodvoru: Grull, zasebnik, in Wellenberg, graščak iz Brna. — Gavora, potov. iz Brezove. — Leo, potov. iz Leopoldovega. — Krupel s soprogo iz Kamnika.

Pri Avstr. carji: Giller, montér z Dunaja. — Atzel iz Gradca. — Rošič s soprogo iz Celja.

Umrlí so:

Dné 21. marcija. Marija Lampert, hči užitn. nadpaznika, 13 l. 7 mes., Rimska cesta št. 17, raztvorba krvi.

V bólnici:

Dné 17. marcija. Marija Podobnik, gostinja, 54 l., vnetje prsreža.

Dné 18. marcija. Blaž Belturki, delavec, 53 let, vnetje pljuč.

Dné 19. marcija. Neža Medic, dekla, 50 l., mrtvoud.

Dné 20. marcija. Janez Vrhovec, delavec, 51 l., mrtvoud. — Jarnej Jerman, biv. mizar, 65 l., srčna hiba.

Račune, nakladne liste, kuverte, vitke, sploh vsakovrstne

tiskovine

izgotovlja v mičnej izvršbi in po **nizkih cenah**

tiskarna

Kleinmayr & Bamberg

v Ljubljani.

A. Mayer-jeva
trgovina
piva v steklenicah

v Ljubljani

prporoča

carsko in izvožno marceno pivo

v zabojčekih po 25 ali 50 steklenic.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“

prporoča in razpošilja s poštanim povzetjem

Marijaceljske kapljice za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vpeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezní na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijaceljske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkoczy-ju.** Razpošiljava se le jeden tucat.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno.**

Schutzmarke.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu** ter **živcih, otekline, otrpnele ude** in **kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi **silno tpepli** in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš **dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vpeh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin.** S popolnim prepričanjem priznavam **torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **prporočam.** Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisirčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmariji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno DORSCH olje

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne otekline. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr. (6) 12-4

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr. jeden zavoj s 6. škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.